

Hvad siger Bibelen om ydmyghed? Skal man bare dukke sig og blive til en dørmåtte for andre?

Kære Anne

Jeg vil gerne vide, hvad Bibelen siger om ydmyghed. Hvordan skal vi opfatte det, som det står skrevet i Bibelen? Findes der en falsk ydmyghed og mister man sin identitet ved at være ydmyg? Er ydmyghed noget, som går og kommer - eller er det konstant i et menneske?

Ingrid

Kære Ingrid

Tak for dine spørgsmål. Jeg håber, at mit svar kan hjælpe dig til at forstå, hvad ydmyghed er ud fra et bibelsk perspektiv. Dit spørgsmål mindede mig om en vittighed, jeg engang hørte om ydmyghed:

Der var en mand, som vandt en medalje for sin ydmyghed. Han bar denne medalje med stor fornøjelse - lige til folk tog den fra ham af selvsamme grund!!

Behovet for bibelsk ydmyghed

Men nu skal vi se på den alvorlige del, for ydmyghed er et ord og et begreb, som tit bliver misforstået. Der hersker stor forvirring omkring det.

Ofte bliver ydmyghed associeret med en person, som er stille, taler milde ord, går i ét med tapetet, er en undskyldning for sig selv - og nedgør sig selv.

Stolthed er det modsatte af ydmyghed, og det forbindes ofte med en højtråbende, konfronterende, rebelsk person, som aldrig angrer noget som helst - og ofte fremhæver sig selv.

Alligevel er jeg sikker på, at du kender mennesker, som er ret så stolte af deres - udefra set - ydmyge opførsel. Samtidig findes der mennesker, som i virkeligheden er ydmyge, selv om deres adfærd kunne betegnes som stolt eller arrogant.

Hvis en person har tendens til stolthed, skal man ikke trykke ret længe på deres knapper, før deres sande natur viser sig. Det er her, det viser sig, om deres ydmyghed er ægte eller falsk.

Så, jo, der findes sådan noget som falsk ydmyghed. Men det er en maske, som hurtigt kan falde af i et svagt øjeblik,

eller hvis personen kommer under pres og føler sig stødt!

Ydmyghed kræver mod

Hvis mennesker gerne vil lære at være ydmyge, vil de ofte frygte, at de mister deres identitet eller at andre vil udnytte dem.

Det skyldes, at de fleste af os har et ego, som både er meget stort og meget nærtagende. Vi vil rigtig gerne være i rampelyset, blive set som betydningsfulde og opleve, at tingene går præcis som vi ønsker det.

...det kræver både mod og modenhed at vise ydmyghed uden at føle, at man derved taber ansigt.

Dette ego hindrer folk i at vise ydmyghed, og det skaber ofte konflikter i relationerne mellem både venner, ægtefæller, holdkammerater og arbejdskolleger.

Det ville være en stor fordel, hvis vi forstod, at ydmyghed er en dyd, som hører sammen med modenhed og mod. For det kræver både mod og modenhed at vise ydmyghed uden at føle, at man derved taber ansigt.

Jesus er det perfekte eksempel til efterfølgelse

Filipperbrevet 2,3-11 er et fantastisk afsnit, som hjælper os til at forstå, hvordan Jesus gennem hele sit liv på jorden - i hele sin livsstil - praktiserede ydmyghed.

Jesu eksempel hjælper os til at forstå, hvor ydmygheden starter, hvordan den viser sig og hvad der vindes gennem sand ydmyghed.

Vi forstår ud fra denne tekst, at ydmyghed primært er en

Jesus vidste præcis, hvem han var: at han var kommet fra Gud og skulle vende tilbage til Gud. Netop derfor kunne han ydmyge sig og påtage sig en slaves opgave ved at vaske disciplenes fødder (se Joh 13).

indstilling, en sindstilstand, som viser sig i handlinger.

Det drejer sig ikke om, hvordan vi opfører os, men hvordan vi tænker; det er mere en sindstilstand end et bestemt adfærdsmønster.

Paulus begynder afsnittet med at opfordre sine læsere til at have det samme sind som Kristus.

Ydmyghed er en sindstilstand snarere end en følelse. Det er altså ikke noget, der kommer og går, som følelser gør det. Derimod er det en konstant indre tilstand, som personens adfærd både kommer fra og reflekterer.

Ydmyghed er målrettet

Jesus er det perfekte eksempel på ydmyghed. Han var i stand til at blive menneske, fordi han fra starten havde en ydmyg indstilling.

Han var i stand til at opgive alt det, som hørte med til hans guddommelighed, udelukkende fordi han vidste, at han havde en opgave. Han var også sikker på, at han kunne udføre opgaven, uanset hvad

mennesker tænkte, sagde eller gjorde imod ham.

Før han blev menneske på jorden, levede Jesus som Gud, men han valgte at give afkald fremfor at gøre krav på sin ret og magt som Gud.

I stedet valgte han at blive et menneske. Men ikke nok med det: Han tog "tjenerskikkelse" på, blev lydige i alle ting og accepterede endda at dø på et kors.

Jesus fravalgte enhver værdighed og ære for sig selv. I stedet valgte han at gøre Guds vilje i alle ting, så Gud ville få æren gennem hans liv.

Jesu ydmyge indstilling var baggrunden for den måde, han levede på. Han var tjeneren, der til sidst døde på korset for din og min skyld.

Et ydmygt menneske sætter andre højere end sig selv og er villig til at gå en ekstra mil - eller to eller tre - for andre...

I Hebræerbrevet 12,2 læser vi, at Jesus udholdt korset, uden at ænse dets skam. Hvorfor gjorde han det? Og hvordan kunne han gøre det?

Jesus vidste, hvad der var målet med det hele, og han holdt fokus på dette mål. Han valgte at se bort fra alt det andet, som kunne komme imellem ham og den pris, han ville vinde.

Jesus vidste, hvad der var målet med det hele, og han holdt fokus på dette mål. Han valgte at se bort fra alt det andet, som kunne komme imellem ham og den pris, han ville vinde.

Det er ydmyghedens store skønhed. Målet er vigtigere end rollen. Det sker, når mennesker ikke har fokus på deres egen position eller omdømme, men i stedet ser på det, de vil opnå - eller rettere: Det, som Gud har valgt, at de skal opnå. Det kræver ydmyghed at opfylde målet med vores liv her i verden.

Ydmyge mennesker er stærke i deres identitet

Vi læser i Johannesevangeliet 13,2-5 at Jesus kunne vaske sine disciplenes fødder, fordi han var sikker i sin egen identitet. Jesus vidste, hvem han var, og fordi han vidste, hvor han kom fra og hvor, han skulle vende tilbage, og fordi han vidste, at Faderen allerede havde givet ham alle ting - derfor vaskede han disciplenes fødder.

Ydmyge handlinger får os ikke til at miste vores identitet. Tværtimod demonstrerer de den sikkerhed, vi har i vores sande identitet. Dette er den samme ydmyge indstilling - hvor vi forsøger vort eget omdømme og vor egen ære for at adlyde Guds ord og vilje - som Paulus opfordrer os til at gøre det i Filipperebrevet kapitel 2!

Gud viser nåde mod de ydmyge

Når vi er ydmyge, fange vi Guds opmærksomhed på en særlig måde. Apostlene Jakob og Peter minder os om, at Gud

Henvisning?

står de stolte og hovmodige imod, men viser nåde mod de ydmyge.

Jeg tror, at selve nåden til at være ydmyg alene kom-

mer fra Gud, for af natur er vi alle syndige mennesker med stoltheden lurende i hjertet. Og samtidig prøver vi at være ligesom Jesus.

Gud ransager vore hjerter, og han længes efter at styrke dem, der vil leve i ydmyghed for at ære og ophøje ham.

Ydmyghed er ikke en let dyd at praktisere. Det kræver mod, disciplin og tro at gøre ydmyghed til en daglig praksis.

Men for Kristi efterfølgere er det vigtigt for os at udvikle ydmyghed som karaktertræk. Vi læser i Filipperebrevet 2, at ydmyghed begynder i vore hjerter, og at det viser sig i

Vi kan kun leve i ydmyghed, når vi er trygge i den identitet, som vi har i troen på Kristus. For når vi tænker på, hvem vi er i Kristus, fjernes vores frygt for at vi mister vores identitet ved at vise ydmyghed.

vore ord og handlinger. Og Gud vil lønne alle, som vælger at leve på denne måde.

Ydmyghed ærer og ophøjer Gud

Jeg vil slutte med noget, som C.S. Lewis har sagt: "ydmyghed er ikke det at du tænker mindre om dig selv, det er det, at du tænker mindre på dig selv."

Ydmyghed kalder os til først og fremmest at tjene Gud og vor næste, før vi tjener os selv.

Vi kan kun leve i ydmyghed, når vi er trygge i den identitet, som vi har i troen på Kristus. For når vi tænker på, hvem vi er i Kristus, fjernes vores frygt for at vi mister vores identitet ved at vise ydmyghed.

Når vi adlyder Gud og ærer og ophøjer ham, viser vi sand bibelsk ydmyghed.

**Kærlig hilsen
Anne**